

[Margit Hansen.]

siges at have så store fællesopgaver, så mange direkte opgaver at løse sammen, at det vil være naturligt med et egentligt valgt fællesråd for dette område. Samarbejdsopgaverne med de tilstødende amter kan efter vor opfattelse varetages uden nogen bureaukratisk overbygning, som vil virke hæmmende på disse ting – som har virket hæmmende på det, og som har af født mange kritiske bemærkninger.

Det andet punkt er spørgsmålet om valgmetoden, som vi fortsat vil mene bør være direkte og ikke som nu indirekte. I praksis har den vist sig at føre til udpegning af i forvejen arbejdsmæssigt overbelastede og dermed fortravlede kommunalpolitikere. Vi mener med samme grundelse endvidere, at antallet af medlemmer af hovedstadsrådet bør udvides, således at de opgaver, man vælges til at varetage, kan løses mere betryggende ved, at man er flere om at løse dem. Vi mener altså, at vi skal foretage en revision af loven nu. At vi vil komme med yderligere bemærkninger under udvalgsarbejdet behøvede jeg vel næppe at sige fra denne talerstol.

Niels Helveg Petersen (RV):

Mit parti og jeg selv har jo en fortid i denne sag, idet vi var stærkt medvirkende til, at det forlig om hovedstadsrådet, som blev resultatet, kom i stand. Det var et led i dette forlig ud fra vores synspunkter, at der efter den første 4 års periode skulle kunne indføres direkte valg i området. Det synspunkt har vi stadig væk. Vi er tilhængere af det, for ved direkte valg for området som helhed sikrer man på den bedste måde, at de valgte repræsentanter tager hele områdets interesser og problemer i betragtning og ikke kun det områdes, hvor de er valgt som medlemmer af amtsråd eller kommunalbestyrelser.

Det har glædet mig under diskussionen her i dag at høre, at flere partier har været inde på det synspunkt – ikke mindst glæder det mig meget at høre, at repræsentanten for centrumdemokraterne var inde på synspunktet. Jeg har ved denne første behandling bare villet sige til indenrigsministeren, at han må regne med, at der altså er flere, som kunne ønske allerede nu at gå over til direkte valg.

Arne Bjerregaard (KrF):

Et fornuftigt forslag, som vi gerne støtter.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

For mig at se en fornuftig bemærkning fra hr. Arne Bjerregaard.

Må jeg sige til hr. Ejler Koch, at jeg skal meget gerne bekræfte, at vi i løbet af et par år får et materiale, således at vi er i stand til at bedømme hovedstadsrådets virksomhed og dermed i god tid kan tage stilling til, om man skal have det ene eller det andet.

I anledning af hr. Svend Erik Hovmands indlæg skal jeg bare henvise til de bemærkninger, jeg gjorde ved første behandling sidste gang over for hr. Jacob Sørensen om opgaveoverførsel; jeg sagde vist, at det ville være meget begrænset, hvad der kunne blive tale om.

Til fru Mimi Jakobsen og til hr. Niels Helveg Petersen den bemærkning, at hvis vi skal have direkte valg – hvad jeg forstod den radikale ordfører ikke synes vi skulle i denne omgang, sidst vi havde det til behandling, men der er måske sket ét og andet i mellemtiden, det ved jeg ikke – hvis vi skal have direkte valg, så vil jeg foretrække en toleddet ordning med valg to steder i stedet for tre stemmesedler og valg tre steder. Jeg mener, at direkte valg også hører sammen med direkte skatteudskrivning, og så er vi straks inde på en række andre problemer.

I øvrigt tak for den tilslutning, der har været til forslaget. Jeg har forstået, at der fra et stort flertal er tilslutning til, at vi udskyder revisionen, men det må så udvalgsarbejdet afgøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.
(Lovforslag nr. L 45. Fremsat 8/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Marinus Sørensen (S):

Lovforslaget blev fremsat i sidste samling, men nåede på grund af valget ikke at komme til behandling i tinget. Lovforslaget indeholder to hovedelementer, nemlig en tilføjelse til diætbestemmelserne og en nærmere præcisering af habilitetsreglerne.

Hvad angår det første, en tilføjelse til diætbestemmelserne, vil jeg gerne sige, at den udvikling, de danske kommuner kom ind i efter 1970, og også de krav, der er blevet stillet til kommunerne fra dette ting og fra regeringen, har bevirket, at kommunalbestyrelsesmedlemmer må søge kursus og uddannelser for at kunne følge med og for at kunne være dygtige nok til at administrere lovbestemmelserne.

Derfor er det rimeligt, som der er foreslået i forslaget her, at der nu ydes kommunalbestyrelsesmedlemmer almindelige diæter under varetagelse af deres arbejde på en eller anden uddannelsesinstitution, hvor de modtager indsigt og viden om deres arbejdsområde.

På samme måde må det være rimeligt, at folk, som udpeges af kommunalbestyrelsen til eventuelle ad hoc-udvalg, som skal hjælpe kommunerne med disse vanskelige reformer, hvis man ønsker at få folk ind udefra, fra erhvervslivet og fra andre sider, som kan komme med nye øjne og hjælpe til at løse problemerne, også nu vil kunne modtage almindelige kommunale diæter.

Det har også været et problem tidligere med enkelte udpegede medlemmer, ikke af kommunalbestyrelsen, men af organisationerne, i de forskellige nævn. Efter forslaget skal der ikke mere være diskussion om, hvorvidt de kan få deres kommunale diæter. Det hilser vi med stor tilfredshed.

Der er noget specielt for amtsrådsmedlemmerne. Det er ikke altid amtsrådsmedlemmerne bor i den by, hvori mødet foregår. Vi kan eksempelvis tænke os i Århus amt, hvor møderne foregår i Århus, at et amtsrådsmedlem bor på Samsø. Der kan nævnes panderter til dette eksempel. Det ville være helt urimeligt, at 4 timers reglen vedrørende diæter skulle være gældende for amtsrådsmedlemmerne, der har en lang vej til deres møde. Derfor hilser vi også med tilfredshed, at der stilles forslag om, at de 4 timer begynder at tælle, når amtsrådsmedlemmet forlader sin bopæl, og tæller, til han kommer hjem igen, dog naturligvis med den begrænsning, at der er kun to 4 timers regler inden for et enkelt døgn.

I det hele taget: de foreslåede ændringer i reglerne om diæter hilser vi med tilfredshed.

Kravet om nærdemokrati ude i kommunerne er jo overordentlig stort og har været det de seneste år. Det medfører, at kommunalbestyrelserne må stille særdeles store krav til objektivitet hos deres medlemmer. Det medførte nok også, at man allerede i adskillige kommuner efter sidste kommunevalg ved konstitutionen tog disse habilitetsregler, som i dag er foreslået af indenrigsministeren, i anvendelse for ikke at løbe ud i, at befolkningen skulle synes ilde om, at den samme person sad og øvede en vældig indflydelse som kommunalt ansat på en institution og samtidig øvede indflydelse på samme institution som byrådsmedlem. Jeg skal ikke komme nærmere ind på lovforslagets regler, idet jeg mener, at de er klart udformet, og idet jeg mener, at ministeren har givet særdeles gode og fyldige bemærkninger til lovforslagene. Jeg skal kun lige nævne, at hovedprincippet må være, at ingen kommunalt ansat kan sidde i det stående udvalg, som beskæftiger sig med det arbejdsområde, hvorunder han er ansat.

Der er også regler for økonomiudvalget, og inden de mennesker bliver alt for kede af det, som ikke kan lide regler af den art, skal jeg sige, at økonomiudvalgsreglerne er betydeligt lempede fra de gamle regler. Økonomiudvalgsreglerne siger nu, at det er cheferne, de chefer, som sorterer direkte under økonomiudvalget, der ikke længere kan have sæde i udvalget, hvorimod alle andre, også kommunalt ansatte, kan have sæde i det udvalg, eksempelvis også lærere.

Når jeg nævner ordet lærer, så er det, fordi der har været nogen diskussion, vi kan se det i ministerens bemærkninger, om, hvorvidt lærere i folkeskolen ville betragte sig som kommunalt ansatte. Det tager lovforslaget også højde for, idet man siger, at de samme bestemmelser er gældende.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget her ved første behandling og henvide det til behandling i udvalget.

Uwe Jensen (FP):

De fleste punkter i lovforslag nr. L 45 mener fremskridtspartiet principielt bør forkastes. For at begrænse kursusnarkomanien skal der ikke betales diæter for deltagelse i kursus, selv om vi ved, at det især for selvstændige næringsdrivende har været besværligt at skulle do-

[Uwe Jensen.]

kumentere tabt arbejdsfortjeneste. Man får som kommunalrådsmedlem kursusophold betalt plus lommepege, og det må være nok. Vil man videreuddannes, bør det ikke ske på det offentliges bekostning. Det må gerne koste noget for den enkelte.

Vi kan heller ikke støtte tanken om at inkludere rejsetiden i diætberegningen for amtsrådsmedlemmernes vedkommende. Det skal være helt klart, at det er et tillidshverv, og at der ud over normale diæter jo i visse tilfælde betales kørselsgodtgørelse. Det mener vi er tilstrækkeligt, og pengemæssigt betyder de foreslåede ændringer i § 16 også en udgiftsforøgelse.

Der er nogle ting, vi må se på under udvalgsarbejdet. Vi må se på, hvad kursUSDeltagelsen vil koste, når vi fjerner dokumentationskravet, og ligeledes ønsker vi at se på de pengemæssige konsekvenser af den foreslåede § 16, stk. 4.

Med hensyn til ændringerne i § 29 forstår vi ikke helt ministerens og socialdemokratiets holdning til en tydelig diskriminering af enkelte stande og de offentligt ansatte i særdeleshed, sådan som det er tilfældet i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2, hvor man vil udelukke kommunalt ansatte fra at være medlem af det stående udvalg, såfremt pågældendes forvaltningsområde omfatter hans tjenstlige virksomhed.

Med hensyn til den foreslåede § 29, stk. 3, kan vi generelt støtte tanken, men § 29, stk. 4, diskriminerer hele lærerstanden, og det finder vi noget groft. Undervisningsudvalget, der mange steder i kommunerne også kaldes skole- og fritids- eller kulturudvalget, beskæftiger sig i kommunen med mange andre områder end sager fra folkeskolens regie. Lærere har også børn og dermed forældreinteresser at varetage. Lærere er borgere, der har valgt et erhverv, og det må ikke begrænse deres borgerrettigheder. Vigtige områder inden for undervisningsudvalget er ungdoms- og idrætsarbejdet, hvor ikke mindst lærere stiller sig til rådighed som ledere og instruktører, ofte på gratis og frivillig basis.

Selv om man ønsker at sætte begrænsninger for offentligt ansattes habilitet, så har jeg personlig i mine år i et kommunalråd aldrig oplevet tilfælde af inhabilitet fra en lærers eller andre offentligt ansattes side.

Alt i alt har vi altså ikke så meget godt at sige om dette lovforslag.

Jens Peter Jensen (V):

Det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse repræsenterer efter venstres opfattelse ikke det nærdemokratiske liberale syn, der bør være grundlæggende for kommunernes arbejdsregler.

Jeg vil ikke bestride, at der kan være anledning til at ændre reglerne vedrørende adgangen for kommunens ansatte til at være medlem af kommunalbestyrelsernes udvalg, men en sådan ændring burde i så fald gå i liberal retning. Der er i forslaget et vist tilløb hertil for så vidt angår udelukkelsesreglerne for medlemskab af kommunalbestyrelsens økonomiudvalg. De foreslåede regler herom vil vi gerne se nærmere på under det kommende udvalgsarbejde.

Derimod kan jeg allerede her ved første behandling sige, at venstre ikke sympatiserer med forslaget til § 29, stk. 2, hvorefter ingen, der er ansat i kommunens tjeneste, kan være medlem af det stående udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter hans tjenstlige forhold. Jeg skal nøjes med at fremdrage enkelte sider af en sådan regels virkning i praksis. Det præciseres således i bemærkningerne til lovforslaget, at lærere ikke kan være medlem af det kulturelle udvalg. Det er efter venstres mening en urimelig regel. Udelukkelse bør begrænses til at omfatte skoledirektører og ledende skoleinspektører.

Styrelseslovens udelukkelsesbestemmelser bør efter vor opfattelse gå på enkeltsager og ikke på medlemskab af et udvalg.

Vi kan i loven indskærpe enhver folkevalgts pligt til at underrette udvalg og kommunalbestyrelse, når der ved enkeltsagers behandling foreligger forhold, der kan give anledning til tvivl om vedkommendes habilitet, f. eks. personlige eller økonomiske interesser i den pågældende sag.

De kulturelle udvalg beskæftiger sig jo med meget mere end spørgsmål om ansættelse eller afskedigelse af lærere. Hvorfor skulle en kommunalbestyrelses kulturelle udvalg ikke kunne drage nytte af læreres erfaring vedrørende f. eks. biblioteksforhold, biografier, museer, sportsanlæg og andre felter inden for det vigtige fritidsområde? Der er tradition for, at netop lærere viser stor interesse for disse forhold, og ofte vil deres aktivitet på disse områder være stærkt medvirkende til, at borgerne vælger dem til kommunalbestyrelsen. Man skal respektere vælgerens afgørelse. Jeg synes, vi skal bruge de gode kræfter dér, hvor de har

[Jens Peter Jensen.]

særlig indsigt, fremfor at henvise dem til opgaver, hvor deres medleven måske er noget mindre omfattende.

Jeg vil lige føje til, at dette høje ting bør vogte sig for at skrive love, der ligesom på forhånd mistænker nogle folkevalgte for ikke at ville opføre sig ordentligt. Jeg kan godt se, at den foreslåede stramning gør det lettere at undgå tvivlstilfælde, men man bør ikke gøre noget forkert, fordi det er det letteste.

Hvad endelig angår lovforslagets § 1, punkt 1, 2 og 3, så kan vi tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Grove (KF):

Dette lovforslag indeholder dels bestemmelser vedrørende diætydelser og dels ændringer vedrørende kommunalt ansattes medlemskab af stående udvalg og økonomiudvalg.

Det bliver nu lovbestemt, at der kan ydes diæter for rejsetiden til amtsrådsmedlemmer, såfremt rejsen går ud over primærkommunens grænser. Det synes vi er et rimeligt forslag. Vi ved jo, at i amtskommuner kan der være langt til mødestedet, og rejsetiden kan være op til 2 timer hver vej. Derfor er det rimeligt, at denne tid bliver medregnet til mødetid.

Men når vi nu er ved at revidere loven, var det så ikke også rimeligt at se på betalingsreglerne for varetagelse af kommunale hverv? Jeg synes, det er forkert, at en halv time, ja, måske en kvart time ud over 4 timer udløser dobbelt betaling. Det vil sige – sagt på en anden måde – at ét kvarter kan udløse 175 kr. Det er måske rejsetiden, der udløser de 175 kr., og rejsetiden får man i forvejen kilometerpenge for. Ville det ikke være mere rimeligt og mere retfærdigt, hvis man gik ned på 2 timers intervaller i stedet for de nuværende 4 timers intervaller?

Der foreslås også udbetalt diæter for deltagelse i kursus m. v., står der. Vi erkender, at deltagelse i kursus kan være af betydning for kommunalbestyrelsens medlemmer, men jeg må spørge ministeren om, hvad »m. v.« dækker over. Vi ved jo alle, at en del af de kursus, der bliver afholdt, ofte i højere grad bliver betragtet som kammeratligt samvær end som belærende kursus. Det kan jo være det, det sidste »m. v.« dækker over. Der har egentlig på det kommunale område været tilstrækkeligt med rejser på skatteborgerens regning. Derfor må vi være varsomme med hensyn til kursusområdet. Det skulle nødig mistænkeliggøres, på

samme måde som rejserne har været. Derfor er vi ikke stærke tilhængere af at begynde med at betale diæter for kursus. Vi mener egentlig, at de regler, vi har haft hidtil, har virket fortræffeligt.

Lovforslaget skulle indebære en ændring og en tydeliggørelse af folkevalgte kommunalt ansattes muligheder for at være medlem af de stående udvalg og af økonomiudvalget. Vi er principielt meget betænkelige ved det store antal kommunalt ansatte, der efterhånden dominerer vores kommunale råd, og vi ønsker gerne at være med til under udvalgsbehandlingen at få de regler gennemgået meget nøje og eventuelt strammet op. Vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde og prøve at få en god lov ud af det.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan på centrum-demokraternes vegne sige, at vi principielt kan tilslutte os forslaget. De foregående talere har rejst spørgsmålet om diætudbetalingen, og jeg kan godt forudskikke, at jeg tror ikke, vi bliver enige med fremskridtspartiet om ret meget i den forbindelse. Jeg synes, det er udtryk for en meget farlig holdning, fordi det er en form for knæfald over for den desværre almindelige undervurdering af kommunalpolitikeres arbejde.

Med hensyn til medlemskab af økonomiudvalget mener jeg nok, at det måske skal præciseres nærmere. Jeg synes, der er lidt uklarheder i det, men flere har jo også forudskikket, at det vil blive taget op i udvalget. Det bliver et af de store spørgsmål.

Vi skal i hvert fald tilkendegive vores positive holdning.

Alfred Andersen (SF):

Jeg kan med det samme tilslutte mig § 1, pkt. 2 og 3, vedrørende § 16, men jeg har lige som andre betænkeligheder ved de foreslåede ændringer i lovens § 29, som handler om inhabilitet. Forslaget kan med rette opfattes som et angreb på offentligt ansattes ret til at deltage i det politiske liv. Det er også det, der har været talt om fra nogle af ordførerne heroppe. Man kunne måske sige, at der manglede for så vidt en konsekvens i dette forslag her, for hvis man vil tale om inhabilitet i visse tilfælde for kommunalt ansatte, hvorfor så ikke tale om inhabilitet i visse tilfælde, hvor det drejer sig om private? Vi kender jo af erfaring fra kommunalarbejdet, at direktører og ejere af entreprenør-

[Alfred Andersen.]

forretninger deltager i kommunal virksomhed, og der står ikke noget om, at en entreprenør eller leder af et eller andet byggeselskab ikke må deltage i byplanarbejdet. Der har været mange uheldige eksempler på, hvordan netop den situation kunne have været udnyttet.

Derfor vil jeg gerne sige, at hvis ministeren mener, at man bør tale om inhabilitet i de offentligt ansattes rækker, så bør man for ikke at diskriminere de offentligt ansatte også i visse tilfælde sige: her kan heller ikke erhvervsdrivende sidde i et bestemt udvalg.

Margit Hansen (DKP):

Det har været nævnt, at man er betænkelig ved, at en stadig større del af kommunalbestyrelsens medlemmer rekrutteres fra kommunale institutioner, altså er kommunalt ansatte. Antallet af kommunalt ansatte i kommunalbestyrelserne mener jeg næppe man nedsætter ved at gøre dem inhabile i en lang række sammenhænge. Kommunalt ansattes andel i kommunalbestyrelserne kan bringes ned, i den udstrækning man finder udvej for, at andre grupper af befolkningen, f. eks. produktionsarbejdere, får bedre muligheder for at påtage sig borgerligt ombud og hverv i kommunalbestyrelserne. Det mener jeg nok der er nogle problemer med; det vil vi formentlig se, også når vi skal til at se på opstillingerne ved det kommende kommunevalg. Det kan være helt, helt andre ting, man dér skal tage fat i. Men at det er mindst lige så væsentligt som at kigge på de her ting, mener vi nok.

Vi mener også, der er grund til at se på det fremsatte lovforslag i udvalg og at gøre det grundigt. Vi er ikke sikre på, at de habilitetsregler, der er fremsat forslag om her i lovforslag nr. L 45, er rimelige. Vi må stille os tvivlende over for, at man f. eks. generelt udelukker en hel stand fra at udøve det arbejde, som et borgerligt ombud pålægger dem. Det må være muligt, synes vi – eller i hvert fald vil vi gerne bede om, at det bliver overvejet – at der tillægges de enkelte kommunalbestyrelser den beføjelse, at de kan overveje et medlems habilitet i konkrete sager. Det mener vi udmærket kan lade sig gøre. Det er dog urimeligt, at man udelukker mennesker fra at deltage i et omfattende arbejde på mere generelt plan, hvis det, der er problemet, blot er, at det pågældende menneske ikke må deltage i behandlingen af

spørgsmål, der direkte vedrører den pågældendes arbejdsforhold et eller andet sted i kommunal regie.

Som sagt, vi vil gerne være med til at se på, hvordan vi får disse regler op at stå, men sådan 100 pct. tilsige positiv støtte til det forelagte kan jeg ikke på nuværende tidspunkt.

Niels Helveg Petersen (RV):

Om diætbestemmelserne kun det, at det i hvert fald er urimeligt at prøve at fremstille det, som om diætregerne i dag eller efter det forslag, der her foreligger, skulle være sådan indrettet, at det var noget, som i sig selv gjorde det økonomisk attraktivt at være medlem af kommunalbestyrelser eller amtsråd. Det er det meget langt fra. Tværtimod er det vel et stort problem i forbindelse med rekrutteringen til kommunale råd og nok en af grundene til, at der er mange kommunalt ansatte og offentligt ansatte i kommunale råd. De har bedre muligheder end andre, bl. a. på grund af aflønnings- og diætregerne, som findes i vore kommunalbestyrelser.

Må jeg med hensyn til habilitetsreglerne, den foreslåede ændring af lovens § 29, stk. 2, og § 29, stk. 3, sige, at vi er rede til at gå ind i en diskussion om, hvorvidt man her har fundet den rette præcisering af habilitetsreglerne. Jeg kunne godt på forhånd have megen sympati for det synspunkt, at habilitetsproblemerne må løses sag for sag ved en konkret vurdering. Det er klart, det giver anledning til en ustandselig tvivl, men jeg tror heller ikke, de foreslåede regler vil bortvejre tvivl, og tvivlen vil jo under alle omstændigheder bestå for enhver, der ikke er kommunalt ansat, og som er medlem af en kommunalbestyrelse, hvor man netop er nødt til at foretage en afvejning fra sag til sag. Den afvejning undgår man under ingen omstændigheder. Her skiller man altså en særlig gruppe ud, nemlig kommunalt ansatte, og giver særlige habilitetsregler for dem.

Hvad habilitetsreglerne angår, har vi som sagt en vis skepsis over for formuleringen i forslaget, men det er vi klar til at se på.

Hvad angår bestemmelsen om, at lærere og ledere ikke kan være medlemmer af de stående udvalg, tror vi, at vi her bevæger os ind i noget principielt betænkeligt, som i praksis vil komme til at rejse overordentlig mange problemer og blive følt urimeligt mange steder, hvor, som venstres ordfører fremhævede det, lærere

[Niels Helveg Petersen.]

har gjort et stort arbejde inden for det samlede kulturområde, også inden for områder, som ikke direkte har at gøre med skolevæsenet. Denne sidste bestemmelse nærer vi principielle betænkeligheder ved, men som sagt, også det må diskuteres i udvalget.

Lis Starcke (DR):

Jeg har lyttet med interesse til de forskellige ordføreres bemærkninger. Også spørgsmålet om diæter og habilitetsreglerne har beskæftiget retsforbundets gruppe. Vi synes faktisk ikke, at vi er færdige med at drøfte spørgsmålet om habilitetsreglerne, og derfor vil vi gerne i kommunaludvalget komme med yderligere bemærkninger. Blot skal jeg lige anføre, at vi på en måde synes, at det er lidt mærkeligt, at de, som måske har særligt indseer i et emne, ikke er habile til at sidde i et sådant udvalg. Men vi vil arbejde med i det kommende udvalg.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg tror, en række ordførere har fået en fundamentalt forkert opfattelse af dette lovforslag. Her er der tale om en liberalisering, ikke om en skærpelse. Der er ikke sagt, at mennesker ikke er habile til at sidde i et udvalg, hvor de har særlige evner for arbejdet. Men jeg vil gerne spørge, om lærere skal have en særstilling inden for kommunal forvaltning i forhold til alle andre. Hvad med en lille kontormus på socialkontoret? Skal hun kunne sidde i socialudvalget? Hvad med en ingeniør? Skal vedkommende kunne sidde i teknisk udvalg og være sin egen chefs chef på nærmeste hold? Det er da ikke sådan, at vi – jeg er selv blandt dem, der har været medlem af en kommunalbestyrelse – skal give de offentligt ansatte særlig favorable vilkår.

Det, jeg har ønsket, er, at fordi man er kommunalt ansat, skal man ikke udelukkes fra at være medlem af økonomiudvalget. Jeg vil gerne sige til ordførerne, at dette forslag betyder, at kommunalt ansatte, hvis det vedtages, kan blive medlemmer af et økonomiudvalg, hvad de ikke har kunnet blive før. I dag er lærere udelukket fra økonomiudvalget. I dag er alle kommunalt ansatte udelukket, men dette lovforslag giver mulighed for, at lærere og andre, som ikke er direkte tjenestemandschefer, kan blive medlem af økonomiudvalget. Hvis man kalder det en stramning, ja, så forstår jeg simpelt hen næsten ingenting. Jeg beklager, at

man står op her på talerstolen den ene efter den anden og taler om, at der her er tale om en stramning af loven. Der er tale om en lempelse.

Må jeg sige til hr. Uwe Jensen, der talte om kursus på en måde, som jeg i hvert fald ikke er enig i, at det, det drejer sig om, det er kursus, hvor man deltager på kommunens vegne eller er udpeget af kommunen til at deltage og dygtiggøre sig, når det drejer sig om kommunal virksomhed. Der er bestemt ikke tale om diskriminering af offentligt ansatte. Jeg forstår simpelt hen ikke, at nogen kan sige det.

Hr. Uwe Jensen taler om, at han har siddet i kommunalt arbejde i flere år. Så forbauser det mig, at han åbenbart ikke kender styrelsesloven. Ellers kunne hr. Uwe Jensen ikke have udtalt sig, som han gør her. Der er ikke tale om nogen stramning af styrelsesloven i forhold til offentligt ansatte. Der er tale om en lempelse. Der er tale om en tydeliggørelse, når det drejer sig om lærerne. Det beror bl. a. på en ombudsmandshenstilling om at tydeliggøre reglerne. Det kan ikke være sådan, at vi herinde skal lovgive på en sådan måde, at en vejmand og en ingeniør har regler, der er stramme, mens en lærer har lov til at være i et udvalg, hvorunder han direkte tjenstligt sorterer. Det er det, det drejer sig om, og det vil jeg gerne være med til at uddybe nærmere i udvalget.

Det er rigtigt, som hr. Jens Peter Jensen siger, at vælgernes afgørelse skal respekteres. Men vælgerne afgør bestemt ikke, hvilke udvalg et kommunalbestyrelsesmedlem skal sidde i. Det er da noget, gruppen selv bestemmer. Og hvis en lærer er så dygtig, at han kun kan beskæftige sig med sine egne sager, så tør jeg næsten ikke tænke på, hvordan en kommunalbestyrelse i øvrigt skal kunne køre. Jeg beklager meget, at man taler om en stramning for en bestemt befolkningsgruppe. Det er der bestemt ikke tale om. Der er tale om en lempelse og efter en ombudsmandshenstilling en tydeliggørelse af, at lærere er kommunalt ansat som alle andre.

Må jeg sige til hr. Grove, når han taler om, at et kvarter kan udløse en diæt mere, at så kan sandt for dyden to minutter hindre udbetaling af en tilsvarende, så det er nok svært at finde den helt rigtige måde at gøre det på.

Til hr. Niels Helveg Petersen tror jeg i og for sig ikke der var andre bemærkninger end den, at jeg med dette lovforslag har søgt at stille alle offentligt ansatte lige. Jeg synes ikke,

[Indenrigsministeren.]

vi kan pille en enkelt stand ud og sige: I skal have en særfordel. Jeg har ønsket at liberalisere. Jeg har ønsket at ligestille samtlige, der var medlemmer af de kommunale råd, ved at give dem mulighed for at være med også i topudvalget, økonomiudvalget.

Uwe Jensen (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at vi ikke skal give nogen særfordele, og hvis der skulle være nogen misforståelse, så vil jeg gerne være med til en yderligere drøftelse.

Jeg kan også give retsforbundet, de radikale og kommunisterne ret i, at man bør se på habilitetsreglerne sag for sag. Vi vil gerne medvirke til en saglig behandling i udvalget af det emne.

Jens Peter Jensen (V):

Der plejer ikke at være nogen forståelseskluft imellem indenrigsministeren og mig. Derfor skal det herfra siges, at jeg har ikke gjort mig skyldig i nogen fundamental misforståelse, idet jeg netop gjorde opmærksom på, at der var tale om en liberalisering vedrørende reglerne om økonomiudvalget, hvorimod der i bemærkningerne er en præcisering vedrørende lærernes mulighed for at være medlem af de kulturelle udvalg. Hvis det skulle være fundamentalt misforstået, så er der i hvert fald én af os to, der ikke har forstået bestemmelserne.

Grove (KF):

Jeg tror også, indenrigsministeren fortalte sig, da han sagde, at to minutter ikke kunne udløse diæter. Vi må da sige, at hvis man går to minutter efter, at de 4 timer er udløbet, så får man betaling for dem. Jeg vil gerne have forklaret, hvordan man kan mangle 2 minutter i at få udløst den næste diæt.

Alfred Andersen (SF):

Jeg har ikke talt om nogen stramning af reglerne, jeg har bare talt om det uretfærdige i, at man ikke også har en paragraf, som siger noget om inhabiliteten hos erhvervsdrivende.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg må endnu en gang sige til hr. Jens Peter Jensen, at forståelseskluften er vel til at komme over, men det, det drejer sig om, er, at vi har tydeliggjort, at lærere er kommunalt ansat. Nogle lærere har gerne villet opfatte situationen sådan, at de nærmest var statsan-

satte. Det er det, der har været tvivl om. I og med, at de er kommunalt ansat, er de omfattet af samme regler som alle andre kommunalt ansatte. Det er det, jeg godt har villet understrege.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Markedsudvalget (25/3 77):

Udtræder: Glensgård

Ny stedf.: Erlendsson

Erhvervsudvalget (25/3 77):

Udtræder: Glensgård

Nyt medlem: Lawaetz

Det energipolitiske udv. (25/3 77):

Udtræder: Karl Nielsen

Nyt medlem: Mette Groes

Udv. om off. arbejder (25/3 77):

Udtræder: Mette Groes

Ny stedf.: Karl Nielsen

Folketingets næste møde afholdes mandag den 28. marts kl. 10 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Kofoed.*
- 2) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*
- 3) *Tredje behandling af:*
Forslag til finanslov for finansåret 1. april 1977-31. marts 1978.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.40.